

TAIVALKUNTALAINEN

Taivalkunnan Kylälehti 1999

TAIVALKUNTALAINEN 1999

sivu

- 4.....Puheenjohtajan palsta
- 6.....Mikkolan vellikello
- 8.....Rehtorin puheenvuoro
- 10.....Enkelikasvoinen mies
- 13.....Vesiasiaa Taivalkunnasta
- 14.....Trial-menestystä Taivalkunnassa
- 15.....Muisto puistolle
- 22.....1-2 luokkien tarinoita
- 23.....Aasi ja Myyrä
- 24.....Aasiprinssi
- 25.....Shirley Holmes ja ukkoslinnun arvoitus
- 26.....Prinssi, joka rakasti meetwurstia
- 27.....Katiska, ja muut kalastustarvikkeet

Puheenjohtajan palsta

Edellisestä Taivalkuntalaisesta on vierähtänyt jo tovi. Sillä aikaa on tapahtunut monia asioita, joita Taivalkuntalaiset ovat pitkään ajaneet.

Niistä ehkä tärkeimpänä on vesijohdon saaminen Taivalkuntaan. Sen ympärille on syntynyt jo kaksi vesiosuuskuntaa, Taivalkunta ja Haapaniemi. Runkovesijohdon jatkuessa kohti Ristiveräjää, toivotaan uusien vesiosuuskuntien syntymistä sen varrelle.

Toinen tärkeä asia on ollut pyörätien saaminen. Nyt työt on aloitettu välillä Pihtikorpi - Lukkila ja ne saadaan loppuun tältä osin syksyyn 2000 mennessä.

Pyörätien jatkorakentaminen Nokiaa kohti on sidottu vesijohdon etenemiseen. Haapaniemeen päin se on sidoksissa Sarkolan tien kunnostukseen.

Viime vuoden lopulla kylätoimikunta perusti Taivalkunnan kylät ry:n jatkamaan toimintaa yhdistysmuotoisena.

Tähän ratkaisuun päädyttiin sen johdosta, että hallituksen henkilökohtainen vastuu väheni. Osa avustuksista on sidottu ry muotoiseen toimintaan esim. Pomoavustus, jota saimme 7000mk urheilukentän kunnostamiseen.

Yhdistys järjesti viime keväänä kylätoimikuntien yhteispalaverin, johon osallistuivat muut Nokian kylätoimikunnat.

Syksyllä pidettiin urheilukentän kunnostustalkoot, johon osallistuiikin kyläläisiä ihan kiitettävästi. Työt jatkuvat mahdollisesti ensi kesänä.

Nyt siirtyessäni hallituksen rivijäseneksi ja valmistautuessani syksyllä koittaviin uusiin koitoksiin, toivotan uudelle puheenjohtajalle menestystä tehtäviinsä.

Samalla kiitän myös koulua sen tekemästä työstä nyt kädessäsi olevan kylälehdessä eteen.

Toivotan kaikille hyvää uutta vuosituhatta.

Taivalkunnassa 30.11.1999 Esa Alanne

Kylätoimikunnan ja yhdistyksen hallituksessa 1998, 1999 ovat toimineet seuraavat kyläläiset:

Puheenjohtajan	Esa Alanne 98, 99
Varapuheenjohtajana	Marita Toro 98, 99
Sihteerinä	Pekka Perälä 98, 99
Rahastonhoitajana	Jari Houni 98 ja Pertti Jokinen 99
Jäseninä	Eija Ahlqvist 98, 99
	Sirpa Hautanen 98, 99
	Satu Hyriäinen 98, 99
	Sirkka Mäkelä 98
	Terhi Telenius 98
	Kari Salmi 98
	Jaana Kuparinen 99
	Mika Toivola 99
	Anja Urkko 99

Toimintasuunnitelma vuodelle 2000

Järjestää kyläyhdistyksen 20v. juhlat keväällä.
 Pyrkii järjestämään nuorisolle ohjattua toimintaa.
 Lisätä yhteistyötä muiden yhdistyksien kanssa Taivalkunnassa.
 Huolehtia vesijohdon ja pyörätien jatkorakentamisesta.
 "Taivalkuntalainen"-lehden julkaiseminen.
 Yhdistyksen jäsenmäärän kasvattaminen.

Vuoden 2000 hallituksen kokoonpano

Esa Alanne	puh. 3400230
Sirpa Hautanen	3400240
Laura Hyriäinen	3400045
Pertti Jokinen	3412669
Jaana Kuparinen	3420158
Kyösti Kiiski pj.	3400166
Pekka Perälä	3400203
Sari Peuraus	3413936
Mika Toivola	3400027
Marita Toro	3400090
Anja Urkko	3416017

Mikkolan Vellikello

Muinaisina aikoina, kun kelloja ei vielä kellään ollut, maalaistaloissa oli ruokakello, jota soittamalla ulkotöissä olevalle väelle ilmoitettiin ruokajoista. Kansa antoi sille nimen "vellikello". Ne jäivät vähitellen pois käytöstä, kun taskukelloja alkoi ilmaantua. Tällainen vellikello oli aikanaan myös Kennolan Mikkolassa.

Kun Idestam perusti Nokialle paperitehtaan, pääsi Mikkolan talon nuorempi poika Yrjö Juhanpoika sinne töihin ja otti sukunimekseen Järvinen. Hänellä oli neljä poikaa, joista vanhin, Frans, oli innokas palomies. Sitten kun Nokialle perustettiin vapaapalokunta, WPK, hän oli mukana, kun hankittiin ruiskut ja rattaat. Hevosethan saatiin Nokian kartanon tallista. Sitten kantautui tieto, että Tampereen WPK:lla on palokello, jota soitetaan, kun vpk rientää palopaikalle. Se Nokian vpk:ilta puuttui. Isä Järvinen muisti, että siellä hänen kotitalonsa tallin hyllyllä on se vanha ruokakello, haetaan se, ja niin sai vpk tärkeitä kalustotäydennystä. Järvisen nuorin poika, Martti, koulutettiin papiksi. Hänen ensimmäinen virkapaikkansa oli Suomen lähetysseurassa, joka lähetti hänet lähetystehtäviin Etelä-Afrikkaan Ambomaalle. Komennus kesti useita vuosia ja kerran täällä lomalla ollessaan hän kertoi, kuinka siellä erääseen kylään hänen aloittaessaan rakennettiin melkein talkootyönä kirkko ja tornista puuttui vain kello. Siihen veli Frans puolipiloillaan sanoi: Siellä vpk:n ruiskuhuoneella on se vanha palokello, se joutaa. Pilasta tuli tosi: kello vietiin ensin kauppalaivalla Etelä-Afrikkaan. Ja siellä se vieläkin lienee kirkontornissa, Ambomaalla, Mikkolan Vellikello.

Vaari

**Tuomme tuotteet tuoreena työpaikallesi
Sovittuna aikana**

.....
pizzamestarit

Välikatu 14, Nokia, puh. 3415 088
Ma-pe 10.30-22.00 la-su 12-22.00

Miksi Rolls-ateria?

*Maku vailla vertaa
jatkualla hintaedulla.*

Rolls Nokia
Nuijamiestentie 3
37120 Nokia p. 3422093

Tervetuloa

Rehtorin puheenvuoro

Uusien koululakien myötä on opetushallitus uudistanut myös arviointia. Arvioinnin uudet perusteet ovat tulleet voimaan 1.8.99. Opetushallitus määrittelee yhteiset puitteet valtakunnalliselle arvioinnille, mutta kunnilla ja kouluilla on paljon sananvaltaa siinä, kuinka ja mitä arvioidaan.

Allekirjoittanut on kuulunut viime keväästä lähtien kaupunkimme arviointityöryhmään, joka on valmistellut oppilasarvioinnin perusteita kuntakohtaiseen opetussuunnitelmaan. Meillä olisi ollut uuden lain myötä mahdollisuus antaa sanallinen arviointi vaikka koko ala-asteen ajan tai vaikka vain taide- ja taitoaineissa (kuvaamataito, musiikki, käsityö, liikunta).

Koulutuslautakunta kuitenkin päätti, että Nokialla 1.-4.-luokilla annetaan sanallinen tiedote ja 5.-6.-luokilla kaikissa aineissa numerot. Tässä ei siis muutosta vanhaan tullut.

Uusi oppilasarviointi voidaan ottaa kouluissa käyttöön jo tänä jouluna, mutta viimeistään keväällä se pitää olla käytössä. Mikä arvioinnissa sitten muuttuu?

- 1) Todistuskaavakkeista tulee erinäköisiä
- 2) Todistuksiin voidaan laittaa liitteeksi sanallista arviointia, vaikka itse todistuksessa olisikin vain numeroita
- 3) Koulun oma opetussuunnitelma määrittelee, mitä opetetaan. Koulun on laadittava opetussuunnitelmaansa selkeät säännöt, miten tavoitteiden toteutumista arvioidaan. Määritellä pitää myös, mistä tiedoista ja taidoista saa esim. numeron 8. Tämä tietää melkoista opetussuunnitelman uudistamistyötä kouluille, koska arvioida voidaan vain niitä seikkoja, jotka opetussuunnitelmassa on virallisesti mainittu. Tällaisia asioita ei voida myöskään jättää opettamatta.
- 4) Joulutodistusta ei ole pakko antaa. Väliarviointi voidaan suorittaa milloin vain lukuvuoden aikana ja todistuksen anto voidaan korvata vanhempien ja oppilaan kanssa käytävällä ARVIOINTIKESKUSTELULLA. Kevättodistus on annettava.
- 5) Oppilas suorittaa opiskelunsa ITSEARVIOINTIA valmiiksi laadittujen kaavakkeiden avulla.
- 6) Arviointi ei ole vain oppilasarviointia. Myös vanhemmat saavat arvioida koulun toimintaa, tulevaisuudessa yhteisillä lomakkeilla

muiden koulujen kanssa. Koulua kokonaisuudessa arvioidaan myös virallisten kanavien kautta.

Mitä tämä kaikki tarkoittaa Taivalkunnassa? Koska meitä opettajia on vain kaksi, toimimme tiiviissä yhteistyössä muiden pikkukoulujen kanssa. Pyrimme laatimaan sellaiset arviointikäytännöt, joissa yhdysluokkien ominaispiirteet otetaan huomioon. Työtä tehdään pitkin kevättä.

Tässä vaiheessa haluaisimme jo hieman kysellä vanhemmilta, onko halukkuutta korvata joulutodistuksen anto keskusteluilla. Jatkossakin pyrimme oikeudenmukaiseen oppilasarviointiin ja toivomme runsasta keskustelua asian tiimoilta. Odotamme myös vanhemmilta reilua ja oikeudenmukaista koulun toiminnan arviointia. Näin toimien arvioinnista on suuri hyöty koulun kehittämisen ja oppilaan kehittymisen kannalta.

Terhi Mäkelä

- LUKOT
- HELOITUKSET
- AVAIMET
- AUKAISUT
- SARJOITUKSET
- ASENNUKSET
- HUOLLOT
- LUKITUS-SUUNNITTELU
- RIKOSILMOITUSLAITTEET
- KAMERAVALVONTA

Vakuutusyhtiöiden hyväksymä
rikosilmoitin-suunnittelu- ja asennusliike

NOKIAN
LUKKOHUOLTO OY

Härkitie 10, 37100 Nokia, puh. 3415 707

Enkelikasvoinen mies

Istuin seurakuntasalin odotushuoneessa tyttäreni kanssa. Olimme varanneet ajan pastorin vastaanotolle. Kanslia oli tyhjä, hän ei ollut vielä ehtinyt tulla paikalle. Odotussali oli hiljainen; mikä tahansa pienikin rasahdus olisi pystynyt särkemään hiljaisuuden. – Minä olin äärimmäisen väsymyksen tilassa. Olin viettänyt monia valvottuja öitä; hoitanut sairasta puolisoani useita kuukausia ja valvonut hänen kanssaan. – Nyt hän oli kuollut.

Me istuimme siinä seurakuntasalin odotushuoneessa, tyttäreni ja minä; ihan hiljaa ja odotimme pastoria tulevaksi paikalle. Emme jaksaneet puhua keskenämme mitään, emmekä halunnetkaan puhua. Hiljaisuus teki hyvää, se oli niin täydellinen, että olin jopa kuulevinani tyttäreni hengityksen, sekin tuntui olevan liikaa. – Kaipasin päästä pois ruumiistani aineettomuuden tilaan. Pois kaikesta vastuusta, kaikesta siitä mitä minulta vaadittiin. – Edellisenä yönä olin käynyt läpi kaiken, mitä minun oli pystyttävä tekemään. Ja minulla oli tunne, etten jaksaa tehdä mitään. Ensimmäinen ja kaikkein tärkein asia oli se, että puoliso oli siunattava haudan lepoon, ja vasta sen jälkeen minäkin voisin rauhassa levähtää. – Siihen minä tarvitsin pastoria, ja juuri siitä syystä istuin nyt siinä ja odotin häntä. Hän saapui minuutin tarkkuudella. Vilkaisin kelloani; tuli välittömästi mieleeni: "Monte Criston Kreivi." Hän kulki kevein askelin odotussalin perällä olevaan kansliaansa. – En tiedä, havaitsiko hän meitä ohikulkiessaan, mutta hänen askeltensa hiljainen kaiku siinä äänettömyydessä havahdutti minut todellisuuteen. Ehdin vilaukselta nähdä hänen kasvonsa. Ne olivat kuin enkelin kasvot. Sanoin tyttärelleni: - Mahtoiko hän olla pastori? – Todennäköisesti, hän vastasi. Me istuimme vielä hetken aikaa, kunnes sama enkelikasvoinen mies kutsui meidät sisään ja kehotti istumaan. – Katsoessani häntä silmiin, minusta hävisi se vilpoisa aineettomuuden kaipuu tyystin. Aineellisuus sai jälleen minusta otteen. Palasin todellisuuteen. Olin pelännyt tätä hetkeä: alistua nyt pyytämään papilta palvelusta! Vaikka emme olleet enää vuosiin olleet kirkon jäseniä. – Koin sen aluksi nöyryytyksenä. – Muutakaan en voinut kuin nöyryä, en halunnut haudata puolisoani siunaamatta. Tunsin, etten ilman sitä saisi rauhaa vielä haudassakaan. Pastorin lempeä olemus vapautti minut tyystin siitä ahdistuksesta, missä aluksi olin. Sanoinkuvaamaton rauha täytti mieleni. Tunsin hänessä henkisen veljeyden. Hän pyysi minulta tietoja vainajasta, tulevaa tehtävänsä silmälläpitäen. Kysymyksensä hän asetti niin hienovaraisesti, ettei minulla ollut mitään syytä loukkaantua, huolimatta siitä, että ulkonaisesti

olin "pakana". Sisäisesti tunsin olevani kristitty siinä missä kuka hyvänsä "etupenkin istuja" – jos nyt kukaan meistä uskaltaa käyttää itsestään tuota nimitystä: "Kristitty", johon sisältyy niin paljon, ettei ainakaan minun rajoitettu ajattelukykyni pysty sen merkitystä kuvaamaan. Paremminkin tunnen, että minun on oltava hyvin nöyrä, rohjetakseni käyttää sitä nimitystä itsestäni. Nyt on kuitenkin otettava huomioon, että tätä hetkeä olin pelännyt eniten, ja juuri tuosta edellä mainitsemastani syystä. – Se pelko osoittautui turhaksi.

Pastori istui kirjoituspöytänsä ääressä; oletin hänen tekevän merkintöjä minun kertomastani - siitä mitä hänelle vastaisin. Tunsin, että ilmapiiri oli rohkaiseva. Pystyin vapautuneesti vastaamaan hänen kysymyksiinsä rehellisesti, kaikenlainen kaunistelu olisi ollut minulle vierasta. Aluksi hän kysyi, minkälainen suhde vainajalla oli kirkkoon ja uskontoon. Hetken mietittyäni vastasin hänelle: - Jos taivasten valtakunta on olemassa, hänen paikkansa on varmasti siellä, sillä hän oli hyvä ihminen. – Ja kuolikin huumori huulilla ja pilke silmäkulmassa. Tuon sanonnan olin joskus kauan sitten lukenut jostakin kirjasta, jossa pappi sanoo näin, istuessaan kuolevan ystävänsä, läheisen työtoverin ja lääkärin vuoteen äärellä loppuun asti, tämän kuoltua Ambomaalla, jossa hän hoitaa ruttoon sairastuneita ihmisiä, sairastuu itse ja kohtaa oman kuolemansa. Ystävä oli ateisti ja elämäkatsomus siinä kohden erotti heidät maanpäällä eläessään, mutta kuoleman ollessa läsnä, pappi kohtasi ystävänsä sielun. Kaikki se mikä hänestä jäi jäljelle, oli ikuista. – Minun mielestäni tämä sisälsi sen, mitä ihmiseltä silloin vaaditaan, kun hän liikkuu perimmäisten kysymysten äärellä – eikä pastori minulta sen enempää selityksiä kaivannut. Tähän edellä mainitsemaani iskevään sanontaan päättyi keskustelujemme virallinen puoli. Pastori nousi tuoiltaan, ja istahti poikamaisen rennosti kirjoituspöytänsä kulmalle ja alkoi kysellä musiikista, toivomuksia soiton ja laulun suhteen. Esitin hänelle laulettavaksi puolisoni usein hyräilevän virren: "Oi Herra jos mä matkamies maan", ja uruilla Bachin surumusiikkia. Virren pyysin veisattavaksi alkuperäisellä sävelellä. Hän antoi näytteen, laulaen siitä pätkän. – Hänen äänensä sointi virtasi suoraan sydämeeni. Tämä äkillinen muutos hänen olemuksessaan synnytti minussa elämyksen – sellaisen ahaa – elämyksen: musiikki näyttää olevan hänelle erityisen tärkeää. – Kun kaikki välttämätön muodollisuus oli loppuun käsitelty, hän antoi minulle lahjaksi Uuden Testamentin. Liityin tässä yhteydessä takaisin seurakunnan jäseneksi. Sysäyksen siihen antoi "ihminen ihmiselle" – Sitä tuskin olisi aikaansaanut "pappi".

Puolisoni siunaustilaisuus oli mieliinpainuva tapahtuma. Kauniimpaa puhetta en ole koskaan haudalla kuullut. Katseeni kiinnittyi pastorin käsiin hänen kohottaessaan ne siunaukseen. Ajatuksiini tuli: Ylimys! Aineettomuuden kaipuu palautui sieluuni. Rakastin häntä huomaamatta – aineettomasti – pyyteettömästi, niin kuin vain sielu rakastaa voi. Rakkauden säteet lävistivät koko olemukseni. Ruumiillinen rakkaus on vain hämärä, hetken kestävä heijastus siitä tunteesta, minkä silloin koin. – En ymmärrä miksi? – Olin lopen uupuneessa väsymyksen tilassa. Uskon tämän elämyksen liittyvän siihen. Liikuin sekä fyysisten että psyykkisten voimavarojeni rajamailla. Olin kuoleman kehässä. Oli kuin kaikki olisi kaatunut päälleni, ja elämä tuntui toisarvoiselta. Takanani oli monia valvottuja öitä kärsivän puolisoni sairasvuoteen äärellä. – Runoilijan sanoihin turvautuen olin jo pyytänyt hänen puolestaan:

”Painava vankila aukaise sieluni mennä, untuvasiivin uupunut nosta ja lennä...”

(Saima Harmaja)

Sitten myöhemmin ... yhtäkkiä kaikki oli loppu.

Oli vain tyhjiys.

Kammottava tyhjiys! – Liikuin äärettömyyden rajoilla yksin.

Yksinäisyyden tietoisuus herätti minussa aineettomuuden kaipuun.

Ainoa, mikä minussa oli elävää, oli velvollisuuden tunne. Se pakotti minut toimintaan. – jos se tunne olisi silloin hävinnyt, en nyt olisi enää kirjoituspöytäni äärellä tekemässä tätä tarinaa.

Eteeni ohjattiin ihminen, josta sain voimaa. Hän oli nuori ja valovoimainen mies; ennakkoluuloton ja rohkea ihminen. Henki – ystävä, joka puhui samaa kieltä ja ymmärsi sanattomastikin. Yllättävä elämän voima virtasi hänestä kuolemattoman sieluni syvyyksiin. Vain käden kosketus, tuskin sitäkään – pelkkä katse kauempaakin riitti. Mikä onni! Tunsin olevani elävä ihminen. Suunnaton kiitollisuus täytti mieleni.

Hän oli enkelikasvoinen mies. Rakastin häntä yli kaikkien rajojen – aineettomasti ja pyyteettömästi.

Tositarinaa perustuva novelli.

Nimim. Varjosta valoon.

Vesiasiaa Taivalkunnasta

Kuten melkein kaikki tiedämme on Taivalkunnassa saatu osassa talouksissa nauttia Hämeenkyrön Miharin kirkasta ja puhdasta vettä 4.8.1998 perustettiin Taivalkunnan vesiosuuskunta, jonka läntisenä rajana on Lukkilan tie Alastalo itäisenä rajana Dikman ja Myllyntaustan taloudet eteläisenä rajana Moision Kari ja pohjoisena rajana Nokian virta. Tämä toimintaalue käsittää noin 60 taloutta, josta tällä hetkellä on osuuskunnan n.50 taloutta. Lisäksi vesiosuuskunta toimittaa vettä Vehkoperän vesi-yhtymälle, joka käsittää tällä hetkellä 4 taloutta. Nokian kaupunki on rakentanut runkovesiputken Korvolasta Nokianvirran alitse mattolaiturin kohdalle ja siitä Kuninkaantien (nimi epävirallinen) ja Taivalkunnan tien risteykseen, jossa sijaitsee osuuskunnan ja kaupungin vesimittari. Nykyään kaupunki on jatkanut runkovesiputkea Koskenmäkeä kohti ja tällä hetkellä valmista on jo kaupan kohdalle asti. Tällöin on mahdollisuus yhä uusien talouksien päästä hyvän veden makuun aina Ristiveräjää myöten.. järkevää lienee perustella uusia osuuskuntia aina tarpeen mukaan. Taivalkunnan vesiosuuskunnan putkiverkon rakentaminen on muutamia taloliittymiä vaille valmis. Lopullinen kustannus ei ole vielä selvillä, mutta jo nyt arvioidaan, ettei liittymismaksua tarvitse lisätä periä. Hankkeen rahoitukseen on osallistunut Hämeen ympäristökeskus ja Nokian kaupunki avustuksina, Kuntien Eläkelaitos korkoavustettuna lainana ja osuuskunnan jäsenet liittymismaksuina. Rakennetun vesiosuuskunnan toimintaperiaatteena on ostaa vettä Nokian kaupungilta ja myydä sitä edelleen osuuskunnan jäsenille. Nokian kaupungin laskutusperusteena on kaupungin vesimittarin lukema, jonka kaupunki käy lukemassa ja osuuskunnan laskutusperusteena on talouskohtaisten mittarien lukemat, jotka vesiosuuskunta lukee. Lisäksi osuuskunta myy vettä myös Vehkoperän vesiyhtymälle oman mittarin kautta. Taivalkunnan vesiosuuskunnan hallitukseen kuuluvat: Heikki Järvinen (puheenjohtaja), Markku Evikoski (varapuheenjohtaja), Esa Alanne (rahastonhoitaja), Taimo Teuhomarkkola (jäsen). Tapio Teuhomarkkola (jäsen), Esa Kankaansivu (varajäsen),

Trial-menestystä Taivalkunnassa

Pari vuotta sitten Taivalkuntaan rakentanut ja muuttanut Jokisen perhe. Perheessä harrastetaan moottoriurheilua.

Perheen poika Mika ajaa tällä hetkellä alle SM-sarjaa 16-v. 50-kuutioisella mopolla.

Mikan Trial-harrastus on saanut alkunsa "isän perintönä" polven korkuisesta asti, isä on valmentanut. Trial-kuskeja jo yli 20v. mopon kimpussa Mika on ollut jo nelivuotiaasta asti.

Trial on ympärivuotinen laji. Joka kevät aloitetaan hallikilpailuilla ja kesät kisataan ympäri Suomea, kilpailut ovat usein viikonloppuisin. Talvikausi kuluu kuntopiirin merkeissä, johon kuuluu voimaharjoittelua, uintia, hiihtoa ym.... Kunnostuksen kohteeksi joutuvat myös kilpailupyörät. Trial on moottoriurheilulajeista yksi turvallisimpia.

Tämän Trial-kauden saavutuksia Mikalla tuli roimasti, Nuorten suomenmestaruus, jossa käytiin 5 osakilpailua, joista Mika voitti 3 ja kahdessa kisassa tuli toiseksi. Viimeiseen osakilpailuun ei Mikan olisi tarvinnut osallistua ollenkaan koska voitti kisat ylivoimaisesti. Ruotsin Göteborgissa tuli Pohjoismaiden mestaruus, jossa päästiin suihkuttamaan voitto oikein samppanjan kera. Pohjois-Norjassa, Bodøssa kävimme nelipäiväisen yöttömän yön Trial-kilpailut, josta myös tuli voitto, vaikka aurinkoa ei paljon näkynyt, Suomessa oli kova helle niin Norjassa hytisimme talvivaatteissa +7 asteessa ja vettä satoi kaatamalla koko viikon.

Ensi vuonna Mikan tavoite on voittaa nuorten suomenmestaruus, Pohjoismaiden mestaruus ja Ranskassa ajettava Euroopan mestaruus.

Kevättalvella olisi tarkoitus lähteä harjoitteluleirille Belgiaan tai Espanjaan, Barcelonaan, että kyllä tässä koko perheellä hommia piisaa ensi vuonnakin.

Moottoriurheiluterveisin: Pepe

Muisto puistolle, Sä puisto muistojen

Taivalkunnan maisema on hieman muuttunut, kun yli sadan vuoden vanhoja puita on kaadettu tien mutkan molemmilta puolen siitä Vastamäen tienhaaran ja koulun välimaastosta. Iso kivi on vielä paikoillaan. Kesäisin 1930-luvun alkupuolella sen ympärillä hyöri usein toistakymmentä alle kymmenvuotiasta mukulaa. Maantien toisella puolella meidän kaupan vieressä sijaitsi silloin pitkä punainen rakennus, jossa asui viisi lapsirakasta perhettä. Alakerrassa oli kolme huoneen ja keittiön asuntoa sekä yläkerrassa kaksi. Pihassa määki lampaita köyden päässä, joten lapsijoukko siirtyi usein Mäkelän metsän puolelle leikkimään ja minä joukon jatkoksi mukaan.

Kun leikimme koulua, istuimme tiiviisti Isonkiven päällä hiljaa, kuten sen ajan oikeidenkin koululaistenkin oli tapana. Tavattiin ääneen kuorossa tai laulettiin hieman nuotin vierestä. Muistaakseni ei kukaan koskaan tipahtanut siltä korkealta kiveltä alas. Joskus leikimme lastenkotia. Annikki ja minä, jotka olimme joukon vanhimmat valitsimme pääroolit; Sissi-täti ja Hilja-täti. Tietysti pidimme yllä hyvää kuria ja järjestystä.

”Pikkupadoilla” oli korvat ja mielikuvitustakin. Kerran olimme kuulleet, että eräässä isossa talossa Taivalkunnassa emäntä kävi iltaisin tarkastamassa palvelusväen huoneet, ettei siellä ollut miesvieraita. Kiva juttu, sitä me päätimmekin leikkiä. Annikki sanoi heti: ”minä olen sitten se karjakko, sillä minä tiedän, mitä minä emännälle sanon.” Ei mitään käsikirjoitusta tarvittu ja juoni punoutui itsestään. Pienemmät lapsetkaan ei siitä tuskin ymmärtäisi mitään. Näytelmä alkoi: Leikin näyttämön keskipiste oli iso kivi, joka oli leikisti tilan päärakennus. Ympärillä olevien puiden juurella olevat pikkukivet kuuluivat pihan piirin sivurakennuksiin, joissa sijaitsivat palvelijoitten huoneet. Kauempana oleva laakea kivi sopi navetaksi. Sinne koottiin käpyjä ja kiviä eli sikoja, lampaita ja lehmiä. Männynkäpyjä tuotiin uimareissulla Pitkästämäestä. Pikkukakarot saivat esittää karjakon apulaisia ja paimenia. Aika hyvin he viihtyivätkin navettahommissa, asettelivat lehmiä ja lampaita riviin ja kutsuivat niitä lehmämäisillä nimillä ; Muurikki, Heluna ja Hulina. Pienten leikkiessä meillä isommilla oli mahdollisuus esittää hauskeempaa juttua. Taimi seuraavaksi vanhin, otettiin taloon keittiöapulaiseksi eli köksäksi. Minulle jäi emännän rooli.

On leikisti ilta. Emäntä koputtaa puuhun, joka on olevinaan karjakonhuoneen ovi. Karjakko siirtää halkoa, mikä esittää hänen vierastaan pensaan taakse, jossa on leikisti komero ja puhuu kuiskaten.

Karjakko: Ole ny siellä ihan hiljaa. Emäntä tulee...

Emäntä: Poikkesin vähän vilkaisemaan, kun olin aittoja lukitsemassa, että onko karjakko täällä yksin !

Karjakko: Yksin tietenkin. Ei täällä kettään miehiä ole.

Emäntä: (katselee ympärilleen) No, eipä näy. Ei.

Karjakko: Muuten, mitäs se emännälle kuukuu, mitä piika vapaa-aikanaan tekkee.

Emäntä: No, valvotaan nyt vähän, ettei mitään sopimatonta elämää talon nurkissa vietetä.

Karjakko: Kyllä mä vaan työni ajallaan ja kunnolla teen.

Emäntä: Ei ei siinä mittään moittimista olekkaan.

Karjakko: Kyllä minä tästä Kummitehtaallekin töihin pääsen, mutta kun minä tykkään noista elikoista enemmän kuin kumminkärystä.

Emäntä: Ei ei nyt poismuuttoa tartte ruveta aattelemaan. Ehkä karjakkokin on kuullut, että yhdessä talossa tuolla kylän peräpäässä karjanhoitajalle kävi hassusti.

Karjakko: Kuinka niin hassusti, kun sai kommeen poiiaan, lähes 50-vuotias ikäneito. No se riuska nainen vie sen vanhanpoiiaan kakkärän vaikka vihille, jos niin tahtoo.

Emäntä: Saas nähdä... mutta mun täytyy poiketa köksänkin huoneeseen. Hyvää yötä vaan.

(Emäntä koputtaa toista puuta, jonka takana Taimi hihittelee.)

Emäntä: Iltaa onkos tänne tullut kettään vieraita. Minä luulin nähneeni jonkun tuolla kujalla livahtavan.

Köksä: No voi, voi, kuinka emäntä semmosta luulee. En minä huoli poikia kamariini.

Emäntä: Se on hyvä se. Ja köksä on muutenkin hyvin näppärä töissä.

Köksä: Ei kai emäntä tykkää pahaa, jos mä joskus lauantaiehtoonä pyöräilen iltamiin Kullanvuoren tai Vihnusjärven lavalle.

Emäntä: No kai sitä nuoren ihmisen joskus tarttee huvitellakkin, mutta jos sisäkö kuitenkin ilmoittaa, milloin on poissa.

Tähän tyyliin me tytöt leikimme. Pojat eivät juuri osallistuneet muuten kuin tekemällä kiusaa. Kerran olimme laittaneet Isonkiven päälle sammalista matot ja sohvot ja kukkiakin oli tuotu leikkikahvipöydän koristeeksi. Herkuttelimme ketunleivillä ja suolaruohoilla. Pojat olivat kai radiosta kuulleet Abessinian sodasta ja Espanjan kapinasta, jotka olivat

lehtienkin uutisotsikoita. – Neljä poikaa ryntää Isolle kivelle ja huutaa: "Nyt on sota". Tytöt juoksevat nuket kainalossa karkuun. Pian lentelevät sammaleet ja kukkasat maahan. Harmittelimme, että nyt ne rikkoivat hienon leikin. Silloin pienin joukosta Kepa, joka osasi jo selvästi ääntää sekä s:n että r:n, kajauttaa kirkkaalla äänellä: Senkin saa....an, p....keleen poijaat! Haistakaa p...ka!

Kohta kuuluu oikea Jutilan emännän ääni: Lapset, ei saa puhua tyhmiä! Annikki ja minä olimme taatusti hiljaa, sillä olimme jo koulukurin alaisia. Muistimme aina puhuessamme ottaa huomioon, että op Kalle Jaakkola saattaa ajaa polkupyörällään maantiellä. Hyväksyimme kyllä Kepan suuttumuksen, kun tämä vielä jatkoi: "Poijiilla on ihan hullut leikit". Iltaisin, jolloin klo viiden onnikka oli jo mennyt eikä tiilitehtaan autojakaan enään kulkenut, saatoimme mennä maantien laitaan hyppäämään ruutua tai narua. Joskus leikimme "värikuningasta" tai "kuka pelkää mustaa miestä", mutta silloin tavallisesti tuli äitini portaille siunailemaan: "Voi hyvänen aika, kuinka te lapset, nyt maantiellä leikitte". Naapurista kuului myös komento: "Mukulat pois maantieltä. Autotkin menee niin kovaa, ettei sielu-p...kele perässä pääse". Silloin oli taas paras siirtyä Jutilan Puiston siimekseen eli mettän puolelle.

Sitä metsikköä monet kutsuivatkin Jutilan tai Mäkelän puistoksi. Joka kevät siitä haravoitiin kuivuneet lehdet ja risut pois, siitä puutarhan kuusiaidasta aina maantien reunaan asti. Joka kesä siinä puistossa pidettiin suviseururatsat – hartaushetki. Ne olivat aurinkoisia kesäiltoja. Kirkkoherra Cederberg puhui usein pitkään ja kauniisti. Virsiä ja hengellisiä lauluja laulettiin.

S.S.

NOKIA

MUSTA PÖRSSI

Härkitie 5

Puh: 03-342 1333

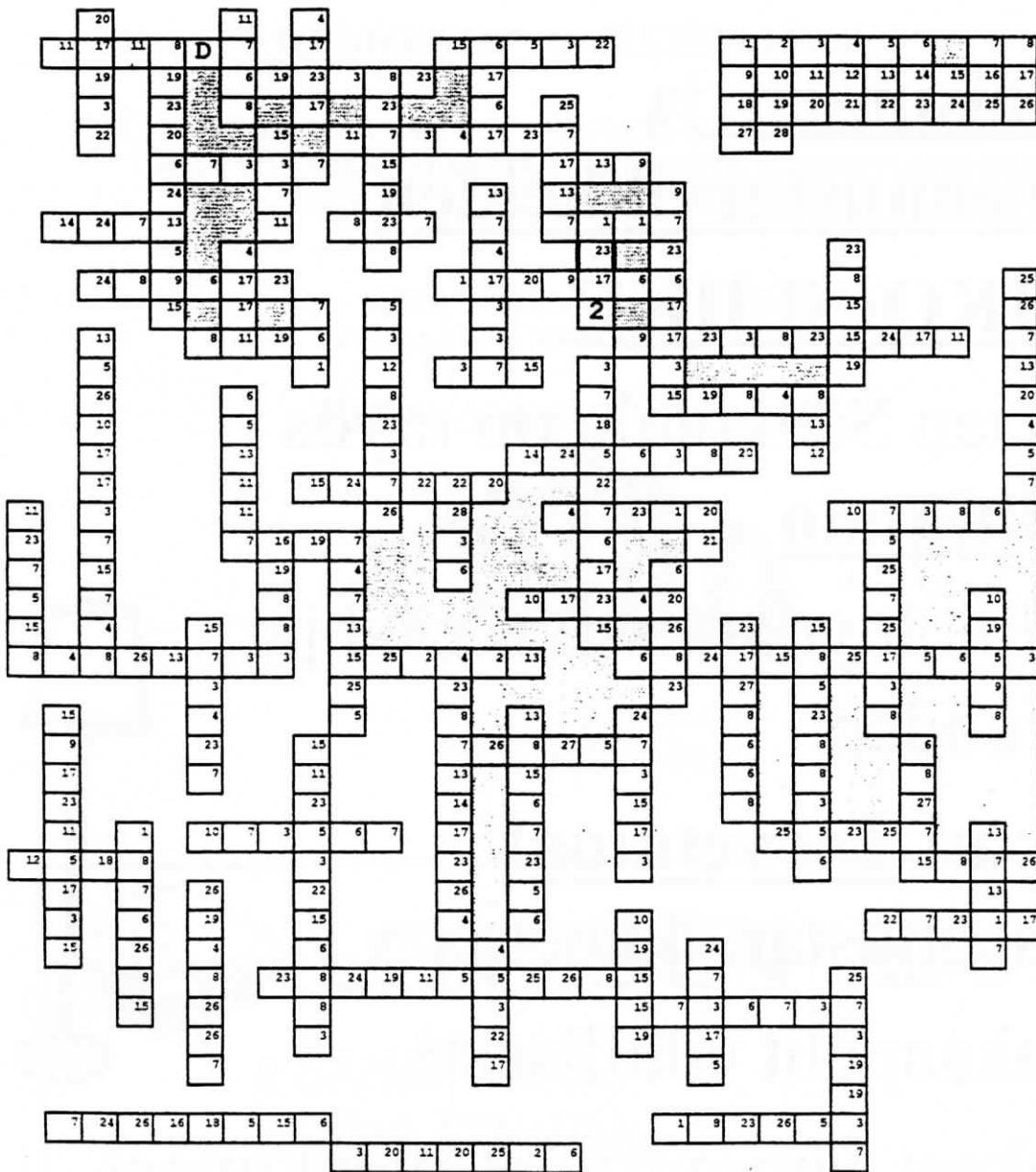
Auki: Ma-Pe9-17.30 La 9-14

Meiltä ilmaista P-filaa liikkeen edestä

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12					
	13	14	15	16	17	18	19										
	7	6	12	1	13	4	11	11	10			10					
	1		10						2	6	7	10					
	11	6	1	3	6	7			11								
	1		2		2			9	10	6	6	15	6				
			14	1	10	16	8		10								
6	17	9	10		1			6		3	6	7	9	6	6		
2		6		2	8	4	5		15				1		12		
8		3		8		11		4	15	6	6	9		8	7	6	
13	6	3	10	7	9	6	5		10		6					5	
6		6		3		2		2	6	6	7	9	6	15	10	9	
		9		10	15	6	3			2		10				4	
9	10	1		5		7		13		6		9	10	8	9		
6		2	10	8	11	10		6	6	9	8		7			15	
6		10		5				6		6			1	9	8	2	1
12			13		3	8	15	15	4	7			1				4
10	2	4	10	5	8	5		11		4	2	3	6				13
	10		8			4	7	6	9		10			18	2	10	
	1		5	8	9	9	4		1	7	8	6	9				6
13	4	15	10		8		1		4		7		6				
	7				7		9		2		3	6	6	15	8	9	
		7	8	6	9		1	2	10	5	6		2				18
					10						9		6				19

Tähän kryptoon on sijoitettu tunnettujen bändien ja laulajien nimiä. Laatinut Pekka Peltola 6. lk

Valaisimien ja
asennustarvikkeiden
ERIKOISLIIKE

Nokian Sähkötalo on myös
lahjatalo

Meiltä löydät kestävät lahjat.
Vuoden

ympäri **Tervetuloa!**
asennustarvikkeet ja
maakaapelit edullisesti

Kiukaat-lämmittimet-pienkoneet

Nokian Sähkötalo OY
Pyhäjärventie 1, Nokia
Puh. (03) 3426 600

Avoinna:

- Ma-To 7-17
- Pe 7-18
- La 9-14

REMONTIT, SANEERAUKSET

HYÖDYNNÄ NYT VALTION TUKI KOTITALOUKSILLE,
40% TYÖN HINNASTA (MAX 33mk/TUNTI, 150 TUNTIA/ VUOSI)
ILMAN PAPERISOTAA, EI TULORAJAA

MYÖS UUDISRAKENNUKSET JA
VASTAAVAN MESTARIN PALVELUT

PIRKAN OSUUSPALVELU

collo

Rek. Kotipalveluyritys
PUH.0400 996440

LEHTISEN SAHA

- ▣ SAHATAVARAA
- ▣ HÖYLÄTAVARAA
- ▣ KESTOPUUTA
- ▣ LÄMPÖKÄSITELTYÄ PUUTA
- ▣ Katkotaan tarvittaessa
- ▣ Kuljetus

LEHTISEN SAHA
Sarkolantie 229

puh: 340 5051

1-2 –luokkien tarinoita

Olipa kerran juoksukilpailu. Onni lähetti heidät matkaan. Heillä oli kiva juoksukilpailu. Aulis voitti.

Harri

Kouluhiiri hyppäsi hyppynarua. Hän mietti, miten hän opettaisi eläimiä. Sitten hän löysi lankaa. He voisivat ommella jonkun nallen. Onni ompeli Ennin, Enni ompeli Onnin, Pököpää ompeli lampaanpennun – kouluhiiri oli innoissaan.

Suvi

Olipa kerran Aulis ja Onni. He pyöräilivät mäkeä alas. Yhtäkkiä Onnin GSM soi. Onni, tahdotko osallistua pyöräilykisaan? Mielelläni, sanoi Onni. Tuletko huomenna kello 12:00? Tänään on pyöräilykisa, kaikki lähtöviivalle! Aulis ja Onni saivat hyvän lähdön. He ovat ykkösenä. Sitten he tulivat ekana maaliin. LOPPU!

Tomi

Olipa kerran juoksukisa. Onni oli tuomari. Jöss kompastui kiveen. Aulis pääsi Jössin ohi. Jöss oli ohittamassa Aulista, mutta Aulis kerkisi maaliin ja Onni julisti Auliksen voittajaksi. Aulis sai ison mitalin. Onni kysyi, pääseekö huomenna juoksukisaan. Tietysti tulen juoksukisaan. LOPPU!

Sakari

Kouluhiiri meni näytelmävarastoon ja hän löysi kankaanpalan ja neulan ja lankakerän. Siellä oli juuri sopivankokoinen kangas, että kouluhiiri saisi hameen. Kouluhiiri neuloi itselleen hameen. Sen pituinen se

Miia

Kouluhiiri hyppi narua. Hän näki sakset. Mitä noi romut on? Maapallo on kummallinen laitos. Noi romut on ompelutarvikkeita. LOPPU!

Janika

Aasi ja Myyrä

Oli Aasi joka asui vuoristossa. Sen paras kaveri oli Myyrä. Oli päivä kahvin aika. Kahvilla Myyrä ehdotti että he menisivät retkelle.

-Hmm, sanoi Aasi, no mennään vaan.

Aasin ja Myyrän kotiin vei tunneli. Talossa oli keittiö, olohuone, kaksi makuuhuonetta ja eteinen. Keittiössä on liesi ja olohuoneessa on takka. Aasi keitti liedellä soppaa retkeä varten. Sillä välin Myyrä paistoi leipiä uunissa. Seuraavaksi alettiin leipomaan herkkuja. Aasi leipoi pikkuleipiä ja Myyrä kakkuja. Pian kaikki oli valmista ja oli aika lähteä.

-Huh huh, sanoi Aasi kun he olivat pienen joen rannalla. Sitten alettiin syödä eväitä.

-Nam nam, sanoivat Aasi ja Myyrä yhteen ääneen. Sitten he jatkoivat matkaa. Pian he näkivät pikkuruisen mökin se oli tehty karkeista. He päättivät jäädä siihen yöksi. Taas pian ystävykset olivat jo työn touhussa. He söivät ensin kyllikseen iltapalaa ja menivät nukkumaan. Aamulla he jatkoivat taas matkaa. Pian he päätyivät kapealle polulle siellä vastaan tuli Susi.

-SUUSII ! huusivat Aasi ja Myyrä. Susi sanoi :

-Tulkaa päivälliselle.

-TOTTAKAI ME TULEMME !

Pian Susi valmisti kuumaa soppaa. Samassa sekunnissa Jänö pomppi Suden ovelle ja huusi:

-MINÄ TIEDÄN MITÄ SINULLA ON MIELESSÄ! Ja Susi huusi perään:

-KUULE JÄNÖ TULE SINÄKIN SYÖMÄÄN!

-En tule sanoi Jänö. Susi sanoi:

-Anna minun syödä rauhassa nämä ystävykset. Sen kun Aasi ja Myyrä kuulivat niin Aasi Myyrä ja Jänö pinkoivat täyttä vauhtia Anne Aasin ja Maija Myyrän kotiin. Sitten he alkoivat nauraa että Susi oli paljastanut oman juonensa. Sitten syötiin leipää, pipareita ja pullia ja vielä kahviakin juotiin. Aamulla kolmikko lähti kalaan. He saivat 3 ahventa ja 3 haukea. Päivällä saatiin sitten syödä kalaa. Mutta Jänön oli aika lähteä kotiin. Hän sai mukaansa pari kalaa, teetä ja pipareita. Seuraavana päivänä Aasi ja Myyrä lähtivät kaupunkiin. He näkivät pienen hiiren ja niin he saivat uuden ystävän. He menivät hienoon ravintolaan. Myyrä kysyi :

-Että miten näitä välineitä oikein pidetään ? Viereisestä pöydästä kuului naurua. Kotona syötiin ja juotiin. Seuraavalla kerralla he osasivat käyttää veitsee ja haarukkaa. Ja seuraavalla retkellä he osasivat varoa susia ja näin loppui heidän tarinansa.

Aasiprinssi

Hyvin kaukana täältä on aasiplaneetta. Nimi tulee siitä, että siellä on kamalasti aaseja. On siellä toki ihmisiä ja muitakin eläimiä. Aasit osaavat vain puhua ja niitä on siellä eniten ja maailman kuuluisin laulaja on aasi, niin kuin säveltäjäkin. Ja taitoluistelijä sekä ratsastajakin. Aasit tosin ratsastavat ashe -eläimillä. Niitä ei ole muilla planeetoilla. Tuolla planeetalla oli pieni aasi nimeltä Tzaron. Hän oli joutunut orpokotiin. Pikku varsasta asti se on ollut orpokodissa. Perheestä oli enää jäljellä pikkusisko Lisa. Nyt oli koittanut aamu.

Tzaron

ajatteli :- JIPPII ! Tänään pääsen pois orpokodista. Hän söi aamu palan, ja sitten päiväkodin pitäjä Lisar hyvästeli Tzaronin.

Tzaron lähti matkaan. Hän tapasi matkalla katusoittajan, hän soitti huilua. Tzaron kysyi:- Voitko opettaa minut soittamaan huilua?

Katusoittaja vastasi:- En tiedä. Sinun sormesi eivät oikein luonnistu soittamiseen. - Mutta olen kärsivällinen ja jaksan odottaa valmistumistani. Olkaa kiltti! En ole saanut kertaakaan tahtoani läpi. Olen ollut pienestä saakka orpokodissa. Halusin silloinkin opetella soittamaan jotain. Toivoin eniten huilua. Auttakaa minua! - Hyvä on, sanoi soittaja, älä pety jos et opi. Haluatko muuten töitä meiltä? Ruohon leikkuuta ja kokkaamista, huilun kiillotusta ja muuta sellaista.- Kyllä.

Niin Tzaron ja huilunsoittaja menivät huilunsoittajan kotiin. Kului pitkä aika ja Tzaron oppi soittamaan. Hän kysyi: Pärjäätkö yksin jos lähdän? Haluaisin koittaa kadulla soittoa.

-Kyllä, lähetä postikortti niin pärjään paremmin kuin muuten. Niin Tzaron lähti. Hän tuli pian aasiplaneetan hallitsijan linnan pihalle. Täällä minä soitan, päätti Tsaron. Hän istui nurmikolle ja otti huilun esiin ja alkoi soittaa kaunista sävelmää. Prinsessa kuuli sen. Hän tuli Tzaronin luo. Prinsessa kysyi: Tuletko miehekseni? En ole koskaan kuullut mitään noin kaunista. -Kyllä, Tzaron vastasi. Niin pidettiin häät. Häiden jälkeen prinsessa kysyi: Minkälaisia isäsi ja äitisi ovat? Entä sukupuusi?.- No tuota, en tiedä. Olen ollut orpokodissa niin kauan kuin muistan. En tiedä vanhemmistani mitään. Voi, minä olisin halunnut tietää enemmän. Kuka toi sinut orpokotiin? En tiedä. Ymmärrän kyllä mitä tarkoitat. Siitä tiedosta voisi olla apua. Niin laitetaan kaikkiin lehtiin ilmoitus. Jos olet vain kadonnut vanhempasi voivat olla elossa. Niin tehtiin. Vanhemmat löytyivät. Tzaron oli vain eksynyt perheestä joskus kun perhe oli kävelyllä. Tzaronin isä oli kuningas ja äiti oli kuningatar, ja kun hallitsijoiden lapset menevät naimisiin yhdistyvät maat. Nyt niin tapahtui.

Nyt kuningas Tzaron ja kuningatar Kauno hallitsivat yhdessä Tzao-
maata.

Annika Hautanen 3lk

Shirley Holmes ja ukkoslinnun arvoitus

Shirley oli kaupungilla etsimässä uusia jäljityslaitteita. Emma oli tuonut veljenpoikansa Karin heille ja Kari oli sitten leikkinyt niillä ja siitä sitten seurasi tietysti että ne menivät rikki. Yht' äkkiä Shirley'n kännykkä soi.

- Shirley Holmes puhelimessa.
- Päivi täällä, hei.
- Terve Päkä! Miksi sinä minulle soitat! Ja mistä!
- Öh, Floridasta, Shirley. Täällä on ollut ukkosta.
- Ukkosta! Floridassa! Kesällä!
- Niin, joka päivä.
- Ihanko totta? Tulen heti.
- Selvä, Shirley. Tulen lentokentälle vastaan. Hei!

Shirley otti taxin ja meni kotiin.

- Emma! Pakkaa laukut! Lähdemme Floridaan ratkaisemaan arvoitusta! Kari mukaan! Siitä riiviöstä voi olla apua.
Emma teki työtä käskettyä. Tovin päästä oltiin lentoasemalla. Kari oli vaatinut, että hänen olisi pitänyt välttämättä saada ottaa koiransa mukaan, mutta Shirley ei suostunut.

- Kaksi aikuista ja yksi lapsi. Shirley sanoi lipunmyyjälle.
- 325 markkaa, lipunmyyjä vastasi.

Kolmen minuutin kuluttua kone lähti lentoon. Muutaman tunnin kuluttua saavuttiin Floridaan. Päkä oli vastassa kuten oli luvannutkin. Matkattiin hotelliin Two horses. Päkän huone oli numero 725. Seinillä oli hevosten kuvia huoneen täydeltä.

- Olen nähnyt oudon linnun aina myrskyn silmässä aina ukkosen aikaan.
- Ahaa, ukkoslintu! Kari huusi, ja jatkoi: - Olen koulussa lukenut Floridan historiaa ja siinä sanottiin, että outo lintu oli seissyt ukkosen aikana Kertomavuorella...
- Hei, siinä se on! Emma keskeytti, ja jatkoi: - mennään kertomavuorelle!

Siinä samassa oltiin kertomavuoren huipulla. Kuului jyrähdys, ja uljas ukkoslintu oli heidän edessään! Se ei huomannut Shirleytä, Päkää, Emmaa ja Karia. Sitten se huomasi, että vuoren juurella oli outoja heppuja, se kirkaisi, ja lähti pakoon. Shirley tunnisti heput kaukaa. Ne olivat Alca Pore ja veijarelliveljekset! Shirley, Emma, Päkä ja Kari lähtivät pettyneinä takaisin hotelliin.

- Koetetaan huomenna uudestaan.

Seuraavana aamuna he lähtivät Kertomavuorelle väijyksiin. Sitten kuului taas jyrähdys ja ukkoslintu oli heidän edessään.

- Hyökkäykseen! Kari huusi.

- Olemme saaneet sen kiinni! Emma huusi.

Lopulta Emma, Shirley ja Kari olivat lähdössä kotiin. He päästivät sen Yucatixon kohdalla vapaaksi. Shirley ja Emma ratkaisevat arvoituksen kuin arvoituksen!

Minka Peltola 3lk

Prinssi, joka rakasti meetwurstia

Olipa kerran prinssi, joka rakasti meetwurstia mutta hänellä oli probleema. Prinssillä on kolme hevosta ja aina kun hän tahtoi meetwurstia se piti tehdä itse. Prinssi ei tahtonut tappaa hevosiaan. No sitten prinssi meni nukkumaan. Mutta prinssi ei saanut unta, koska hän ei tahtonut tappaa hevosiaan. Mutta sitten prinssi muisti torilta vanhan kaupustelijaukon. Ukko kaupusteli hevosta.

Nyt prinssi rupesi nukkumaan. Hän sai unta kaaliin. Aamulla prinssi heräsi ja lähti torille etsimään kaupustelijaukkoa. Koska prinssi ei löytänyt kaupustelijaukkoa hän suuttui ja meni ampumaan heidän maansa tykillä. Kaikki pelästyivät: Nyt se on sotaa! Sen jälkeen prinssi meni soittamaan kirkkoon kelloa. Apua! Joku on jo kuollut. Apua! Ja maalla ei ollut kun kymmenen tykkiä ja sata haulikkoa. Kaikki rupesivat ampumaan niillä. Kaikki rupesivat huutamaan: Prinssi kuoli! Kuningas hermostui, koska hän ei tykännyt sodista ja kun kuningas oli vihainen silloin kuningas poltti itsensä.

Marko Moisio 4lk

Katiska, ja muut kalastustarvikkeet.

Katiska on kanaverkosta tehty pisanan muotoinen häkki, jossa on leveässä päässä keskellä juurijajuuri kalan mentävä aukko, josta lähtee noin puolimetriä pitkä verkkoseinämä ulos päin.

Yleensä näissä katiskoissa on päällä kahva, johon voi nostaessa tarttua. Katiska asetetaan veteen niin, että verkkoseinämä ottaa rantaan kiinni, tai sitten vain osoittaa rantaan päin.

Kohta jo hauki, tai jokin muu kala ui kohti verkkoseinämää, jota se ei huomaa.

Kala ajautuu automaattisesti katiskaan, ja sen voi poistaa sieltä kyseistä tehtävää varten tehdyllä luukulla.

Varsinaisia riesan henkiä ovat mm. isot hauet, vesimyyrät, piisamit.

Jokainen äskeisistä tekee reiän pari katiskan kylkeen tai kattoon.

Katiskalla voi myös kalastaa järven/meren selältä, kunhan on tarpeeksi pitkä naru, ja sopiva poiju.

Vene olisi hyvä olla jos aikoo kalastaa järven/meren selältä, sillä kukaan ei varmaankaan halua uida järvelle.

Perämoottori toki helpottaa venematkoja huomattavasti, koska useat eivät halua meloa, soutaa, tai polskia veneen perässä.

Kalojen kuljetustakin pitäisi huomioida, sillä niitä ei ole helppo kuskata ilman ämpäriä tai pussia.

Puukkokin olisi hyvä tai kapula jolla voi tappaa kalan.

Sen vinkin voin antaa, että jos saa lahnoja, ne kannattaa savustaa.

Hauki taas on hyvää kermahaukena, ainakin isommat, sillä silloin niistä peittyy karvas maku.

Särki maistuu mudalle, joten se ei ole kovin suosittu kala ruokakalana.

Myös kuha kannattaa savustaa!

Ahven on parhaimmillaan rasvassa paistettuna.

Kalastus tapoja ja välineitä on useampiakin kuin vain katiskalla pyytäminen.

On olemassa mato-onkia, virveleitä, verkkoja, ja atraimia.

Monia muitakin tietenkin on mutta en viitsi kirjoittaa niistä kaikista.

Minä itse käytän umpikelavirveliä, ja toki toivon avo-, tai hyrräkelaa.

Kelat siis ovat umpi-, avo- (eli haspeli), hyrrä-, sekä puoliavokela.

Olen ollut paljon kavereiden kanssa uistelemassa, ja kalaa on tullut.

Voin suositella kalastusta kaiken ikäisille, sillä se on virkistävää ja hauskaa.

Kalle Perälä

K-RAUTA **RAISAMO**

Rounionkatu 1 puh. 31432500 NOKIA

 K-RAUTA

Tule elämysmatkalle
Kukkakauppaamme
Koe joulun tunteita ja
Tuoksuja...

-Näyttävät asetelmat ja
istutukset(myös allergisille)

-perinteiset joulukukat

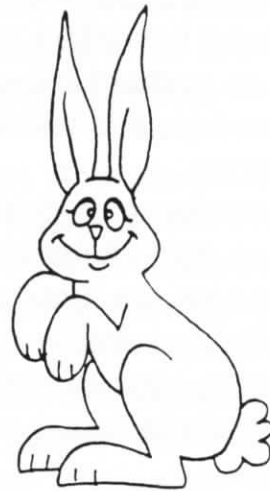
Näe kauniit ja tuuheat

-havupallot

-ovikranssit

Jouluaikana palvelemme

Myös ruskeepäässä

Nuijamiehentie 3
37120 NOKIA
Puh. 03-3421 410

Ruskeepäänkatu 58
37120 NOKIA
Puh. 03-3420 200

Tilaa lämmitysöljysi Suomen parhaalta lämpöpalvelulta

Luotettavat, puhtaat, taloudelliset Neste Temperat ja nopeat, täsmälliset toimitukset lisäävät omakotiasumisen mukavuutta.

Kotisi luotettavaksi ja taloudelliseksi Lämmitysöljyksi sinun kannattaa valita Neste Tempera 5. Kylmäkestävyydeltään se sopii Ympäri vuotiseen käyttöön ja lähes Rikittömänä Neste Tempera vie sinut Puhtaampaan aikaan energiankäytössäsi.

Soita tilauksesi numeroon 03-341311
Niin lömpö on jo matkalla kotiisi.

Ilkantie

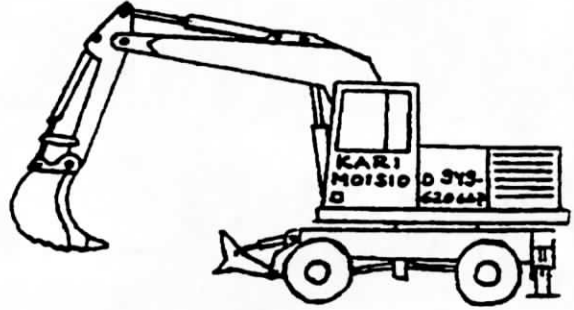
Kari Ania
Ilkantie 1, Nokia. Puh. 03 3413111.
Fax 03 3422856
Avoimna: arkisin 6.30-24.
Lauantaisin 8.-24, sunnuntaisin 8-24.

KIKK
SUPERMARKET
NUIJAMIES

MAANRAKENNUSTYÖT

- Perustusten kaivuusta pihatöihin
- Sora ja maa-ainesten kuljetus

URAKOITSIJA
KARI MOISIO
Taivalkunta
Puhelimet:
3400178 ,0400-620667

www.shell.fi

Uusi tehokkaampi lämmitysöljy.

- markkinoiden edistyksellisin lämmitysöljy
- tehokas ja taloudellinen
- puhtaampi vaihtoehto

ÖLJYTUKKU HYVÄMAA Ky p. 3410912 / 3416300

**Ilmakiharrin
Profile Super
Shape HP 4632**

Monipuolinen ja
tehokas (250 W)
3 muotoiluosaa.

149,-

**Lämpölamppu
Infraphil HP 3616**

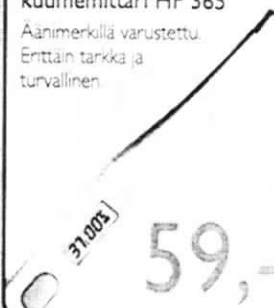
Lievittää lihaskipua
ja jännitystä.
Teho 150 W.

225,-

**Elektroninen
kuumemittari HF 365**

Äänimerkillä varustettu.
Erittäin tarkka ja
turvallinen.

59,-

**Kaksoiskiharrin
Expressions HP 4605**

Pippaussakset ja
harjakiharrin
yhdessä.

75,-

Pölynimuri HR 632

Teho 1150 W,
imuteho 190 W.
5-kertainen
poistoilmän
suodatus.

495,-

**Kahvinkeitin Café Délice
HD 7600**

Aromikytkin ja pikea suodatusveden
lämpötila (>92°C).
Tilavuus 1,2 l.
Värit: valk., ivory ja
aubergine.

279,-

**Philishave
Reflex Action HQ 5401**

Verkkokäyttöinen.
Tyylikkään
musta.

495,-

**Ilmakiharrin
Air Styler 200 HP 4600**

Helppokäyttöinen
peruskiharrin.
Teho 200 W.

79,-

**Sauvasekoitin
Billy HR 1340**

Teho 170 W.
Värit: oranssi,
ivory ja vihreä.

139,-

**Kahvinkeitin
Cucina Duo HD 7140**

Väimistää 1 tai 2 kupillista
kahvia suoraan kuppeihin.
Automaattinen
vimmankatkaisu.

149,-

Vatkain HR 1453

Teho 175 W, 3 nopeutta + turbo.
Levyvispilät ja taikinakoukut.

129,-

**Leivänpaahdin
Toastissimo HD 4815**

2-aukkoinen peruspaahdin.
Teho 800 W.

119,-

Joulu on jo ovella...

TV-KODINKONE NOKIA

Olli Sipilä

YRITTÄJÄKATU 26

P. 342 2400

Pirkan Sähkö
LAUKONTORI 8, TAMPERE
P. 223 6655

**TOIJALAN
TV-KODINKONE**
HAMEENTIE 69, P. 542 2540

Taivalkunnassa

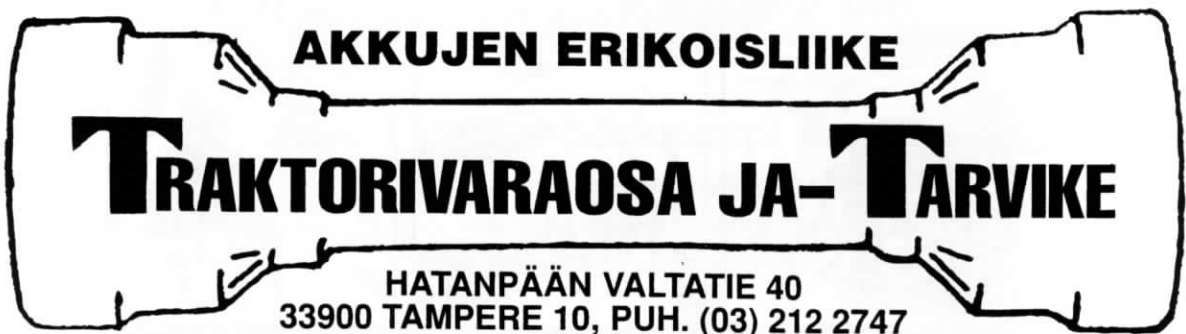
RAVINTOLA RIVER GOLF

Maukkaat lounaat arkena ja juhlanan
Tilauksesta:

- Perhejuhlat
- Liikelounaat
- Kokoukset
- Saunaillat

Mervi ja Elina Järvinen puh:

3400 111, 3400 055

Katso,
Rahastosäästäjä
Vaurastuu.

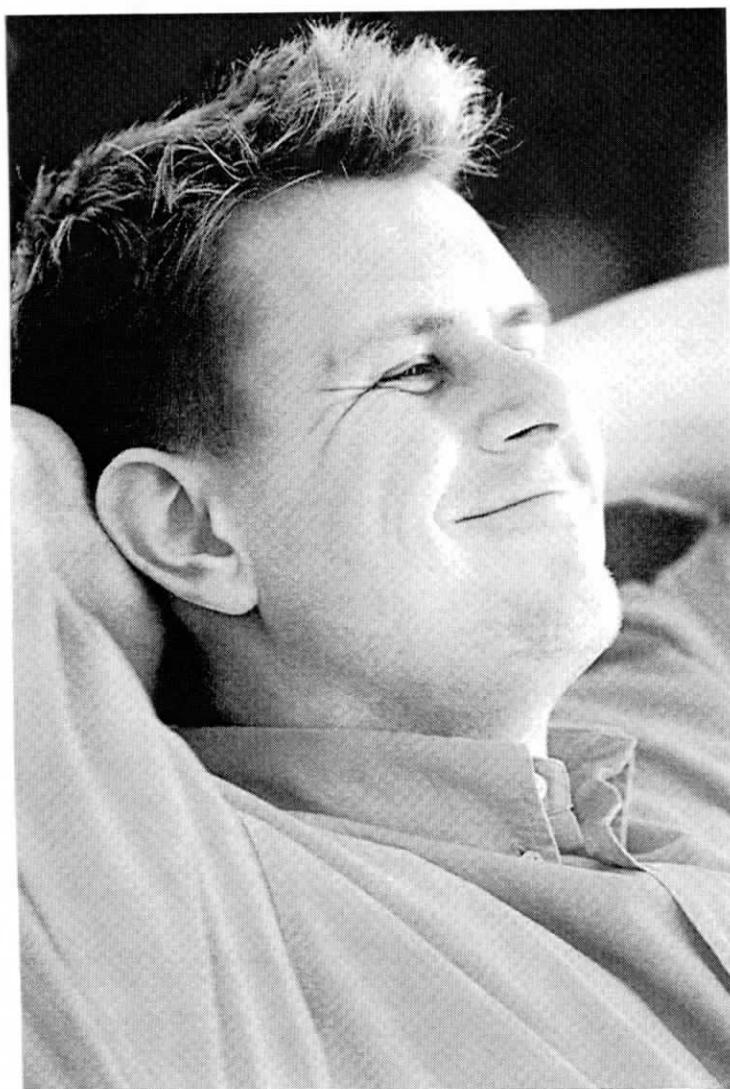
Rahastosäästämässä pikkusummatkin tekevät töitä tulevaisuutesi hyväksi. Tee nyt vaivaton rahastosäästösopimus itsellesi tai läheisellesi Merita Pankissa.

Merita Rahastoyhtiön hallinnoiminen rahastojen esitteet saat meiltä Merita Pankin konttorista tai internetistä: www.merita.fi/rahasto

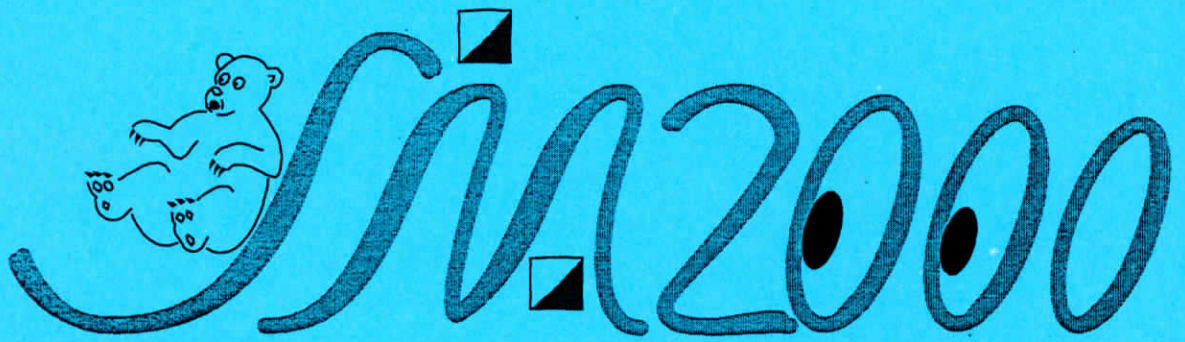
Nokia
Pirkkalaistori 1
37100
03-2562790

MeritaNordbanken

Sina 2000